

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Cap. VII. Observationes circa Rubricas Juris Canon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

quàm Legistas, quòd illi omnes ferè Juris Canonici fontes habeant, hi verò eodem adjumento careant. *Hoc feliciores Juris Canonici studiosi, quòd fontes & origines penè omnes Juris Canonici, cum cura & solertia, non sine sumptu & labore tamen, deprehendere & scrutari valeant. Juris Civilis studiosis tam beatis esse non licet.*

GONZALEZ TOM. I. scribens historiam Juris Canonici, eam intermittit, ut loquatur de utilitate & necessitate Lèctionis veterum Collectionum, præsertim quoad Antecessores; atque affirmat, absque hoc auxilio acquiri non posse plenam & perfectam Juris notitiam, textusque existere alia via inintelligibiles. Tùm rationes hujus necessitatis afferens, ait, RAYMUNDUM brevitati studentem, omnia penè reseculisse, quæ Textus Conclusioni lucem afferre poterant, his tamen verbis, *suprà & infra, ad partes reseculas remisisse.*

Denique addit, se suâ experientiâ necessitatem atque utilitatem hujus Lèctionis edoctum, solitum esse hanc Auditoribus suis in omnibus Prælectionibus suadere.

Quoniam proluxæ sunt hanc in rem observationes illius Auctoris, atque diffusiore stilo utitur, insigniora verba referre sufficet. Cùm dixisset, seriam se dedisse operam Collectionum & Conciliorum studio, quod una cum studio Juris inchoaverat, cujus nunquam penituisse, nec tunc penitebat, addit: *Imò in ea sententia persisto, veram perfectamque cognitionem, infalutatis integris Pontificum & Conciliorum Monumentis, assequi non posse. Cùm sibi objecisset, id studium nonnullos puerile, inutile, otiosum putare, respondet, sed non sine Eruditorum risu. Conclusionem suam, consulendas esse veteres Collectiones, confirmat, his verbis, cùm ex eis non rarò mens vera & germana decisionis proveniat, ut passim in hoc nostro opere notavimus. Quod diximus de cura, quæ Scholaribus suadebat studere veteribus Collectionibus, sic concipitur. Semper ergò dum Discipulis è suggestu hoc Jus exponebam, magnopere commendabam, ut integras Decisiones perquirent, legerent, perlegerentque, ut rectius & facilius verum sensum perciperent.*

Locus Caroli LABBE promissus est in Epistola Dedicatoria Editionis, quam fecit an. 1621. veterum Collectionum, de quibus agitur. *Licet enim recentes extent, hæ tamen veteres necessaria sunt illis, qui veram cognitionem atque scientiam novarum sibi acquirere desiderant, utpotè ex quibus, tanquam ex fontibus, illa promanarint. Qui contrà sentiunt & opinantur his veluti prolixioribus & amplioribus illas obscuriores fieri, idem patiuntur quod noctuæ, illustres siquidem fulgores solis videntur illis causa cæcitatatis.*

Facile esset congerere plura testimonia circa utilitatem & necessitatem legendarum Collectionum veterum, ad ostendendum fufius, eruditos Canonistas putavisse, detractiones à Raymundo DE PENNA-FORTI factas, non esse semper utiles, multò minus necessarias; atque ideò nos veteribus Collectionibus indigere. Verùm sufficet observare, DOUGJAT suarum Prænot. lib. V. Cap. XXI. n. 11. referre, Boetium EPONEM Duacensem Antecessorem Cap. 2. de Jure Sacro, affirmare se Religioni habuisse Juris interpretationem nonnisi à fontibus quaerere, istamque praxim Successoribus suis commendavisse.

CAPUT VII.

Observationes circa RUBRICAS Juris Canonici.

RUBRICÆ vocantur Titulorum Inscriptiones, ideò, quòd hæ antiquitus Rubris literis forent scriptæ. Ob eandem characteris distinctionem, præ-

cepta Missalibus Breviariis, Pontificalibus, &c. inserta, eodem vocabulo designantur. Circà Rubricas perindè est de Jure Canonico, ac de Jure Civili. Rubricæ, quæ à Legislatore Collectionis Authore factæ, vel confirmatæ fuerunt, vim legis habent, quoties sensum perfectum exhibent. De eo omnes Interpretes consentiunt. Ratio est, quòd illæ tunc præcepta vel negativa, vel affirmativa sunt Legislatoris.

Plures illius generis existunt in Collectionibus Decretalium tum veteribus, tum novis. Quoniam Collectiones Gregorianæ Posteriores nullas habent Rubricas, quæ non sint ab ea desumptæ, ab ea sola mutuabimur exempla huc afferenda. Primum exhibet. TIT. VI. Lib. 2. sic conceptus, *ut Lite non contestatâ, non procedatur ad testium receptionem, vel ad sententiam definitivam.* Alterum est in TIT. XVI. *ibid. ut lite pendente nihil innovetur.* Tertium est in TIT. IX. Lib. 3. *Ne Sede vacante aliquid innovetur.* Quartum TIT. XII. *ibid. Ut Ecclesiastica Beneficia sine diminutione conferantur.* Quintum TIT. ultim. *ibid. Ne Clerici vel Monachi Secularibus negotiis se immisceant.* Sextum TIT. V. Lib. 5. *Ne aliquid exigatur pro licentia docendi.* Septimum TIT. IV. *ibid. Ne Prælati vices suas vel Ecclesias aliis sub annuo pretio concedant.* Hæ duæ Posteriores sunt consecutio Rubricæ ejusdem Libri III. *Ne aliquid pro Spiritualibus exigatur vel promittatur.* Ejusmodi præcepta eo majus habent pondus, quòd multis postea confirmantur Textibus, relatis in Titulo, cujus sunt Inscriptio. Non immoramur in iis exponendis, quæ præcipiunt aut vetant illæ Rubricæ: illa expositio reperietur aut in Collectione Regularum Juris, aut in Tractatibus circa Argumenta uniuscujusque Rubricæ.

Inter Rubricas, quæ nihil præcipiunt aut vetant, quædam significant, actus quosdam in certis casibus licere, in cæteris vetari. Talis est Rubrica de rebus Ecclesiæ alienandis vel non: Rubrica de alienatione Judicii mutandi causa: Rubrica de confirmatione utili vel inutili. Quædam docent, quibus modis auxilium Superioris imploratur, circa judicium redditum, vel reddendum. Talis est Rubrica de appell. recusationibus, relationibus. Quædam enumerant modos procedendi adversus Sontes: Talis est Rubrica de accusationibus, inquisitionibus & denunciationibus.

Quoniam aliæ non sunt Collectiones Canonum Ecclesiæ Occidentalis Autoritate publica certò factæ vel confirmatæ, quàm Collectiones GREGORII IX. BONIFACII VIII. CLEMENTIS V. aliæ non sunt Rubricæ Juris Canonici Authenticæ, quàm quæ in illis sunt. Ex aliis Collectionibus excipienda est Tertia quinque veterum, ex quibus suam constavit GREGORIUS IX. quæ jussu INNOCENTII III. composita est ab ejus Notario PETRO Beneventano. Idem præsumi potest de Quarta, quæ, sicut Tertia, Constitutiones Innocentianas continet, cum his duabus differentiis, quòd Prima coalescit ex Decretalibus, ab initio ejus Pontificatus, ad annum duodecimum ejusdem conditis, Secunda verò cæteras continet cum omnibus Decretis Concilii Lateranensis IV. Sed hæc exceptio magni non est momenti, quoniam GREGORIUS IX. omnes Rubricas harum Collectionum servavit, nec non plerasque cæterarum anteriorum. De autoritate Collectionum Extravagantium JOANNIS XXII. & Extravag. Comm. frustra inquireretur, cùm eadem sint cum Gregorianis.

Ex omnibus Collectionibus, è quibus coalescit Juris Corpus usu frequentatum, solæ Gratiani Rubricæ Legis robore carent, licet earum sensus sit perfectus. Ratio est, quòd ejus Collectio sola autoritate publica destituatur, atque, ut privatum Opus spectari debeat.

debeat. Quod in ea continetur, non majorem habet auctoritatem, quam si ab ea abesset. Non potior est conditionis ille Autor, quam REGINO, BURCHARDUS, *Vormacensis* Episcopus; IVO *Carnotensis*. Hi autem, & similes, nullam operi suo auctoritatem impertiti sunt. Doctores sunt tantummodo, qui Republicam suis Laboribus juvaverunt. BURCHARDUS atque IVO, quatenus Episcopi, Collectiones suas pro suis Diocesisbus confirmare potuerunt; modo illa suapte natura jam non vigerent; qualia sunt Decreta Conciliorum Generalium; aut Provinciarum ipsorum, & Statuta Principum; Leges enim hujusmodi Confirmatione illorum non egebant. Idem Collectores Statuta Synodalia condere potuerant; ut Praesules, circa Capita nondum, aut minus opportunè, quoad circumstantias Temporum, Locorum & Personarum ordinata. *Gratianus* & *Regino* jurisdictione carentes in locis, ubi sua opera edebant, Statuta condere non potuerunt; quae in his locis vigerent. Facultatem duntaxat nescendarum Legum, quae vigeant, praebere. Itaque, Decreta ab eis collecta, in eorum opere non alia pollent auctoritate, quam quae ipsis est intrinseca. Rubricae eandem vires habent, atque earum Auctores, sicut *Summa* Capitulum, nec non *Observationes*, quas illis adiecere. FLORENS in utroque Jure Parisinus Antecessor, verbis DURANDI, AZONIS, JOANNIS ANDREAE, & PANORMITANI confirmat, quod modo diximus, de non authenticitate Rubricarum *Gratiani*, ejus Operum Editionis *Doujatiensis* Part. I. p. 51. Denique adjiciendum; Rubricas *Decreti* melioris non esse conditionis, quam Decretum, cujus Textus aliam non habent auctoritatem, quam Conciliorum, Pontificum; Patrum aliorum-ve Auctorum, à quibus desumpti sunt. Idem est de illis ac de Conciliationibus ejusdem *Gratiani*, quae sunt tantum (ut aiunt) *Magistrales*.

Eos, qui auctoritate privata Canones collegerunt, promulgatoribus eorundem exaquando, major verò potestas ipsis attributa fuit, modo agatur de iis, qui Legislatoris auctoritate eos promulgant, sive ex ejus imperio, eos legendo aut assigendo: nam quod hi exequuntur, à Legislatore, cujus jussui parent, corroborantur. Nulla est (ut jam dictum) nova Rubricarum species in Collectionibus *Gregoriana* posterioribus: in *Gregoriana* autem sunt quinque à veteribus Collectionibus anterioribus abentes. Ea juxta ordinem Alphabeticum sunt. Prima, *Tit. de Custodia Eucharistiae, Chrismatis, & alior. Sacram.* LIB. III. *Tit. XLIV.* Secunda, *Tit. de Litis Contestatione*, LIB. II. *Tit. V.* Tertia, *Tit. de Maledictis*, LIB. V. *Tit. XXVI.* Quarta, *Tit. de Reliquiis & Veneratione Sanctorum*, LIB. III. *Tit. XLV.* Quinta, *Tit. de Summa Trinitate & Fide Catholica*, LIB. I. *Tit. I.*

Inter Rubricas veterum Collectionum, una est Rubrica à Collectione *Gregoriana* & posterioribus exulans, scilicet, *de Suffraganeis* LIB. V. *Tit. XXII. Secunda* Collectionis. Verbum, *Suffraganeis*, hic sumitur pro *Suffragiis*, ut indicant Argumenta Textuum subjectionum, ad Missam, Preces, Officia Divina pertinentium.

E 185. Rubricis Collectionis *Gregoriana*, 83. è *Code* JUSTINIANO desumptae sunt; caeterae illas imitantur. BERNARDUS *Papiensis* primus est utrarumque Autor, quod eas fecerit, aut collegerit, aut ordinaverit.

Observationes in SUMMAS Textuum JURIS CANONICI.

Nullae ex his *Summis* authenticae sunt, quatenus hoc verbum auctoritatem publicam denotat. Earum Auctorem. I.

res sunt Doctores, itaque non habent nisi auctoritatem Magistralem.

Nullae Veterum Collectionum Decretalium, ante *Gregorianam* habent *Summas*. Id facile cernitur 1. in *Quatuor* veteribus ab Antonio AUGUSTINO editis; 2. In *Quinta*, quae Decretales HONORI III. continet; à CRONIO, in *Jure Antecessore*, & Cancellario Ecclesiae Tolosanae, edita. 3. In ea, quae infra Concilium *Lateranense III.* reperitur, habitum sub ALEXANDRO III. an. 1179. *Conc. Tom. X. p. 1535.* hunc Titulum gerente; *Appendix ad Concil. Lateranense*. Dividitur in *L. Partes*, quarum singulae à pluribus Capitibus coalescunt, quae *Summis* carent. Equidem in *Indice Partium* describuntur *Summae* Capitulum uniuscujusque Partis, in quo differt illa à caeteris; quae *Summis*, sive in fronte, sive in fine, sive in Corpore carent.

Quod diximus, eas *Summas* habere tantum auctoritatem Magistralem, in eo nititur; quod plurimae nominatim referant Doctores sui Auctores, è quorum saltem Doctrina illae desumptae sunt. Probationes existunt in Collectionibus GREGORII IX. BONIFACII VIII. & CLEMENTIS V. In duabus reliquis Collectionibus, scilicet *Extravag. JOANN. XXII.* & *Extravag. Comm.* nullus Autor in *Summis* Textuum nominatur: Illi, qui referuntur in Collectione GREGORII, sunt JOANNES ANDREAS, qui Saeculo XIV. vixit; ANTONIUS DE BUTRIO, qui Saec. XV. vivebat; & PANORMITANUS, sic vocatus, quia *Panormitanus* erat Archiepiscopus. Saepè laudatur in *Summis* sub nomine ABBATIS, aut *Abbatis Siculi*, quia possidebat Abbatiam de *Monico*, quae est *Messanae*. Major Pars *Summarum* Textuum illius Collectionis, sunt ejus Auctoris, sive ipsas fecerit, sive ex ejus Operibus desumptae fuerint. Aliae *Summae*, quarum Auctores designantur, saepius JOANNI ANDREAE adscribuntur, caeterae sunt ANTONII DE BUTRIO, quibusdam exceptis à *Glossa* desumptis.

Nulla ferè est *Summa* in *Sexto* & *Clementinis* quarum Autor non referatur; JOANNES ANDREAS saepius occurrit; tum *Dominicus* à SANCTO GEMINIANO, qui Saeculo XV. vixit. Multas fecit ZEUZELINUS, vel ex ejus Operibus desumptae sunt. Nonnullae sunt JOANNIS DE PAVVINIS, multae è *Glossa* desumuntur, vel ad *Glossam* remittunt.

Cum valde indifferens sit, utrum haec *Summae* ab iis Auctoribus confecta fuerint, an ab eorum Operibus sint desumptae, sufficit observare, verisimile esse, quod, ubi *Summa* aliquem Autorem nominat, dicendo simpliciter, hoc dicit v. gr. JOANNES ANDREAS; DOMINICUS ZEUZELINUS; insinuat, illum esse illius Autorem, ubi verò his verbis utitur, *Secundum* JOANNEM ANDREAM; DOMINICUM ZEUZELINUM; significatur, *Summam* ab eorum Operibus fuisse desumptam. Ut ut haec sunt, constat, illas *Summas* esse utilissimas sive illi Auctores à se ipsis loquantur; sive loquentes inducantur.

Haec utilitas è multis Capitibus nascitur. Nam 1. si variae sunt Textus Interpretationes, illud docemur per *Summam*, quae monet, quinam intellectus vulgarior, aut verosimilior sit. 2. Si Textus varios sensus patitur, monet id *Summa*, atque utrumque exhibet. 3. Si Textus alium in terminis sensum habeat, quam in mente, id significat *Summa*, dicens *adhaerendo Litterae*, vel *secundum mentem*, sive, *intellectum*. 4. Quando aliquid in Textu deficit, atque illud supplet *Glossa*, utrumque in *Summa* jungitur, ut sensus purior & perfectior eruatur, idque indicatur. 5. Si Textus crebro locum habeat, id monet *Summa*. 6. Idem praestat, si dispositio singularis aut insignis fuerit. 7. Si Textus aliis Textibus adversetur, illud observat *Summa*, simulque id, cui inharendum est. 8. Si plures sint partes in Textu, *paragraphis* non distinctae,

Summa dat singularum partium sensum. 9. Quando Textus res alienas continet, aut non congruas, id monet *Summa*, quæ eligit partem Titulo congruam; quod significat per hæc Verba *quoad Titulum*. 10. Quoad prolixos Textus, valde laborem, quem Lector in iis absque auxilio legendis, pateretur, imminuit *Summa*. 11. Quando Textus plura continet invicem non coherentia, *Summa* illam varietatem sapius advertit.

Tot ac tam varia commoda, quæ procurant *Summae*, commendant eorum enumerandorum operam, atque ostendunt, utilissimum futurum fuisse, si cæteris Collectionibus, quæ iis carent, insertæ fuissent *Summae*, atque in illis omnibus Collectionibus, quæ iis instructæ sunt, eæ pari cura confectæ fuissent, atque illæ, quæ tribus Collectionibus superius laudatis insertæ sunt.

Quod diximus de *Summis* duarum Collectionum *extravagantium*, scilicet, earum Auctores ignorari, neque eorum aliquem nominari, repetendum est circa *Summas* Canonum à *Gratiano* collectorum. Non omnes Canones ejus operi insertis *Summis* instruntur. Paucissimi sunt in Canonibus, qui continentur in *DISTING. VII. de Penitentia*, longè pauciores præfigurantur iis, qui Decreto additi sunt à *PALEA*, Discipulo *Gratiani*, & qui à cæteris distinguuntur per hanc inscriptionem *Palea*.

Canones Penitentiales & Canones Apostolorum ad Decreti calcem siti, *Summis* etiam carent.

CAPUT VIII.

Observationes in Collectionem SEPTIMI DECRETALIIUM ad calcem EXTRAVAGANTIUM COMMUNIUM, Editioni Lugdunensi anni 1661. insertam; & maximè in Concilia, quorum Decreta in ea continentur.

Collectio hæc, opus est viri privati, cui nomen, *Petrus MATTHEI J. C. Lugdunensis*, facta fuit ad suppleendum ea, quæ à Corpore Juris absunt à *SIXTO IV.* ad *SIXTUM V.* scilicet *Bullas* Pontificum, & Decreta Conciliorum in illo intervallo habitorum. *DOUJAT*, qui de ea loquitur, *Prænotionum Lib. IV. Cap. XXXI. n. 2. 3.* eam plurium vitiis gravissimorum arguit: præterquam quod enim autoritate publica destituitur, Titulus ineptus est, magisque conveniret Collectioni *CLEMENTIS V.* quæ *SEXTUM DECRETALIIUM* immediate sequitur: Collectio subsequens ob eandem rationem *OCTAVUM DECRETALIIUM* nuncupari debuisset. Collectio *Extravagantium Communium*, *NONUS* esset Liber; & sic Collectio *Matthæi*, *DECIMI* tantum *Decretalium* nomen acciperet. Præterea, inquit *DOUJAT*, Autor neque Librorum, neque Titulorum ordinem secutus est, in Collectionibus præcedentibus observatum, pluresque novos inseruit, quorum plerique ad aliquem è Titulis *Decretalium* referri potuissent: denique, omnibus ritè discussis, apparet, illum utilia Decreta omisisse, ac minus necessaria collegisse.

Vitia à *DOUJATIO* in illa Collectione observata, neque sola sunt, neque omnium gravissima. Nam Autor Conciliorum Decreta referendo, omittit indicationem loci specialis, undè desumpta sunt, scilicet *Sessionem & Caput*. Decreta quoque Pontificum sæpè occurrunt sine laudatione loci, à quo accepta sunt. Quamvis consilium operis sit colligere Canones, Decretales, Decreta &c. *SIXTO IV.* posteriora, multa tamen referuntur à Pontificibus anterioribus profecta, scilicet *Innocentio IV. Alexandro IV. Urbano IV. Nicolao III. Honorio IV. Bonifacio VIII. Clemente VI. Urbano VI. Martino V. Eugenio IV. Nicolao V.* refe-

runtur etiam Constitutiones Imperatorum, *SIXTO IV.* Anteriorum, nempe *Fridèrici*; vel præ cæteris Titulo *de Hæres. Lib. V.* perturbatur ordo Temporum, in dispositione *Decretalium*, aut Constitutionum Pontificiarum sub eodem Titulo. *Gregorius XIII.* aliquandò *Pio V.* aliquandò *Clementi VII.* præponitur. *Pius V.* ante *Clementem VII.* nonnunquam coloratur. Videtur solum egisse de Conciliis *LIB. III. Tit. VII.* ad referendum in eò Decretum Concilii *Lateranensis V.* adversus *Pragmaticam Sanctionem* sub *CAROLO* factam: Autor tamen Gallus est, & in mediis Galliis opus elucubravit, illudque edidit sine ulla notâ, quæ doceat, opinionem de Superioritate Papæ super Concilium Generale, in illo Decreto assertam ac probatam, esse contrariam Sententiæ totius Regni, ubi Doctrinam oppositam à Conciliis *Constantiensi & Basileensi* confirmatam, cæteraque eorumdem Conciliorum Dogmata, amplexi sumus.

Refert *LIB. II. Tit. IX. de Appel.* Decretum *PII II.* in Conventu, seu Synodo *Mantuanâ*, contra Proconvocationes à Pontifice ad futurum Concilium Generale, ann. 1459. Decretum hoc apud nos reprobatur, & quodcumque adverbatur iis Appellationibus hoc in Regno vigentibus, juxta doctrinam Conciliorum *Constantiensis & Basileensis*. *Ibidem c. 2.* refert Confirmationem *JULII II.* illius Decreti confirmatoriam.

Refert quoque *LIB. V. Tit. IX.* *Summam Bullæ*, in *Canâ Domini* non receptæ in Regno; refert, inquam, perinde ac si accepta foret. *Idem facit LIB. III. Tit. XVI. Cap. 1.*

Unum Titulum *de Annatis* inscribit *LIB. II. Tit. III.* ubi *Septem* Decreta Pontificum in gratiam ipsarum refert, circa obligationem eas solvendi, penasque Excommunicationis & Depositionis continentia adversus recusantes; quamvis in Gallia damnatæ sint. Decreta hæc Auctores habent Pontifices *INNOCENTIUM VIII. CLEMENTEM VII. JULIUM III.* qui Decreta *JULII II.* renovat; postremum à *Pio V.* conditum est. *Tit. III. Lib. III.* agit *de Spoliis Clericorum* Pontifici reservatis; circa hoc refert Decreta Pontificum *PAULI III. PII V. GREGORII XIII. & PII IV.* duobus præcedentibus anterioris.

Reservatio hæc in Gallia reprobatur, sicut alia, de quibus agit *Tit. II. Lib. I.* circa quas refert *Quinque* Decreta Pontificum *PAULI III. PII IV. GREGORII XIII. PII V. CLEMENTIS VII.* ubi quoque Temporum ordo invertitur. Hæ reservationes ad Beneficia pertinent. Decretum *Primum* fert, Beneficia Sanctæ Sedi reservata ipsi semper adfectari, ejusque dispositioni manere obnoxia; quod excludit Devolutionem, quæ tamen in multis casibus habet locum. *Secundum* fert, Cameram Apostolicam frui Beneficiorum illorum redditibus, à die vacationis usque ad diem provisionis. *Tertium* omnia Beneficia per crimen hæreseos vacatura, Pontifici reservat. *Quartum* idem sancti de Beneficiis datis personis, propter genus, aut hæresim aut à fide defectionem, prohibetis. *Quintum*, Provisi de Beneficiis reservatis Sedi Apostolicæ, ejusdem autoritate insciâ, malæ fidei Possessores declarantur.

Ultimum hujus Collectionis vitium est, quod nulla ferè sit Argumentorum unius-cujusque Libri connexio; quod ita evidens est, ut quilibet id ex sola *Indicis* inspectione percipere possit.

Pauca Concilii *Tridentini* Decreta refert Autor, præ copia eorum, quæ plerisque Operis sui Titulis inserere potuisset. His Decretis Constitutiones Pontificias præfert, eas illis substituendo. Nullum retulit Decretum circa Sacramenta generatim, aut speciatim considerata; nullum circa Justificationem. Abstinet similiter à Canonibus Doctrinam spectantibus, in alio quolibet Argumento. Forsitan putavit Decreta Conciliorum Generalium huic Collectionum generi minus convenire, quam Pon-